

at deltage i en Overvejelse af dette Spørgsmaal. Men jeg tror ganske vist ikke, at der til denne Betænkelse, som det ærede Medlem Hr. Vestager har givet Udtryk, knytter sig nogen som helst Realitet. Naar det ærede Medlem siger, at det er et helt meningsløst Forhold, som vil indtræde, at to Mennesker, der maaske bor lige op ad hinanden, blot med et Sogneskel imellem, kan komme til at nyde helt forskellig Aldersrente, vil jeg bede det ærede Medlem erindre, at det ikke er Kommunalbestyrelserne, der skal sætte den Skala, som den enkelte Kommune skal følge, men det er for Landkommunernes Vedkommende Amtsraadene og for Bykommunernes Indenrigsministeren, og derigennem vil der dog afgjort være sikret en større Kontinuitet, en jævnere Overgang end den, det ærede Medlem Hr. Vestager synes at forudsætte.

Om § 6, som indeholder Regelen for Udfindelse af det fradragsfrie Beløb og om Fradraget i Aldersrenten for højere Indkomster, vil jeg, som jeg har nævnt, hævde, at den er fuldkommen klar i sin Affattelse, og i øvrigt vil jeg overfor Regler af den Art paastaa, at det, der er det afgørende, er ikke, om denne Regel kan bringes til Anvendelse af en hel Række Personer, som vel er meget interesserede i det Resultat, denne Regels Anvendelse vil føre til, men som dog ikke direkte i officiel Stilling er sat til at anvende den; om den er af en saadan Beskaffenhed, at saadanne kan sætte sig ind i den og selv kontrolerede den, er mindre afgørende end det, at den gennem sine Resultater svarer til Hensigten, at den giver en jævn Vækst i Fradragenes Størrelse og en saadan Hensyntagen til de paagældende gamles økonomiske Tilværelse, som man har ønsket gennem en saadan Regel at udtrykke. Og i saa Henseende tror jeg, at den Regel, der er opstillet i § 6, er fuldt ud forsvarlig.

Det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange udtalte her, at man bør ikke spænde Loven ud over Samfundets økonomiske Ydeevne eller, sagde det ærede Medlem, ud over den Grænse, som en berettiget offentlig Mening kan godkende, og det er jo ganske rigtigt. Det ærede Medlem har fuldkommen Ret i denne Betragtning, og jeg forstaaer ikke helt, hvad det ærede Medlem Hr. Rode mente, naar han i Gaar sagde, at derfor et Spørgs-

maal som dette var der i Virkeligheden ikke Tale om Samfundets økonomiske Bæreevne, men kun Tale om Mod til at tage og til at udligne. Det forekommer mig, at denne Betragtning af det ærede Medlem Hr. Rode ikke bundet synderlig dybt i selve Problemet, thi det kan dog ikke siges at være uden Betydning, i hvilket Omfang man overfører Kapital, som er indsat i produktiv Virksomhed, til Omraader, hvor den udelukkende spises op. Ud fra den Betragtning mener jeg, at de faste Takster, der her skal sættes, skal sættes saaledes, at de ligger indenfor Samfundets økonomiske Ydeevne, og saaledes, at de ikke mødes med en almindelig Protest som Udtryk for en offentlig modgaaende Mening, men naturligvis ogsaa paa den anden Side saaledes, at det er forsvarligt at byde gamle Mennesker saadanne Beløb som den væsentlige Basis for deres Alderdoms Tilværelse. Og jeg mener, at disse Hensyn gennem det Forslag, som her er stillet, er sket Fyldest. De opstillede Fradragsregler vil jo ganske vist, efterhaanden som Pristallet maatte skifte, kun virke paa Dyrtidstillæget. Hvorvidt man skal tilvejebringe ændrede Fradragsregler, som ogsaa virker paa de faste Satser, saaledes som jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange antydede, kan jo tages under Overvejelse. Det er muligt, at det bør ske. Det vil afhænge af den økonomiske Kurs, som vi kommer til at styre i den kommende Tid, men jeg tror rigtignok, at den Tid er fjern, da vi naar ned paa et Prisniveau af en saadan Art, at man i Almindelighed skulde kunne mene, at de Satser, der er opført i de forskellige Skalaer, ligger for højt. Det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange talte i den Forbindelse om en mulig Særstilling for Pensionsindkomster, og jeg er enig med det ærede Medlem i, at denne Aldersrentelov ikke bør blive en Tillægslov til den Pensionslov, som indeholdes i Loven af 12. September 1919. Men om man skal behandle Pensionsindtægter paa en lignende Maade som Formueindtægter, altsaa muligvis omsætte dem i en kontant Indkøbssum for en Livrente af en tilsvarende Højde og saa beregne et procentvis Tillæg deraf, det vil man kunne overveje i et Udvalg. Jeg tror nok, at det ogsaa i saa Henseende vil blive ret vanske-